

og for manges vedkommende sandsynligvis ville have gjort det alligevel. De skal have en check i hånden oven i alle de andre privilegier, det giver at have et aktivt liv, et godt helbred og ikke skulle nøjes med en overførselsindkomst.

Jeg vil godt gøre regeringen opmærksom på adskillige faggrupper, og det er især inden for FTF, hvor det i overenskomsterne er indbygget, at de modtager afskedigelse på deres 60-årsdag. Der er mange, der har været inde på det før. Det gælder jo også piloter og stewardesser. Man mener ikke, at det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt at bestride den slags job efter de 60 år. Har de ud fra et sagligt grundlag noget andet valg end efterløn? Eller hvad skal en 60-årig pilot aktiveres med? Og vil regeringen tænke over, om staten som arbejdsgiver skal gå ind i overenskomstforhandlingerne og være med til at løse problemer af den karakter?

Regeringen har sagt, at det hele handlede om at redde efterlønnen i fremtiden. Man har oven i købet uden at rødme påstået, at det stadig er en solidarisk ordning. Fremtidens typiske efterløner, hjemmehjælperen, murerarbejdsmanden, buschaufføren, som ikke har andet valg end at gå på efterløn som 60-årig, fordi ryggen eller benene eller psyken ikke kan holde til mere, han eller hun mister 130.000 kr.

De arbejdsløse mister kun 65.000 kr. De får først en gevinst, fordi satsen hæves fra de 62 pct. til de 91 pct., men så taber de resten, når de skal på folkepension 2 år tidligere. Chefredaktøren, psykologen, præsten og overlægen kan til gengæld glæde sig til at få en pengegave ind ad døren på op til 103.000 kr., når de bliver 65. En sænkning af pensionsalderen på de vilkår får en asocial funktion, selv om det er klart, der er nogle grupper, som får stor glæde af den forandring.

Jeg bliver også helt rørt, når jeg ser alle de lovændringsforslag, der kommer i kølvandet på sænkningen fra 67 år til 65 år. Det er glædeligt at se, at en ældre ikke længere behøver fiske-tegn for at fiske. Så må vi håbe, at sygehjælperen med den ødelagte hofte lægger mærke til det og bliver glad for det. Nu kan man altså slippe for sit fisketegn allerede fra sit 65. år.

Regeringen har sagt, at en nedsættelse af den generelle pensionsalder med 2 år bør betragtes som et fremskridt. Der er jo ikke tale om tvang, siger de.

Desuden har de valgt at ændre loven, sådan at den chefredaktør, psykolog og advokat, som ønsker at arbejde, til han eller hun er 70 år, ikke

længere skal modregnes så hårdt i folkepensionen. Ifølge den nugældende lov trækkes der 60 pct. af en folkepensionists arbejdsindtægt, når den overstiger 135.000 kr. årlig. Fremover bliver der kun taget 30 pct. Også en udmærket ordning i hvert fald for de vellønnede, men det er jo ikke noget, der kommer de lavtlønnede til gode.

Er det ikke lidt modsætningsfuldt, når man tænker på hele debatten i går om, at handicappede og svage ældre måske i fremtiden ikke længere skal have gratis hjemmehjælp? Er det ikke lidt modsætningsfuldt? Eller er det måske et bevidst valg fra regeringens side at bevæge sig hen imod den amerikanske samfundsmodel med megen brugerbetaling og lave skatter, og hvor arbejderklassen og de udstødte så må sejle deres egen sø?

Jeg vil slutte med at minde regeringen om, at de med den her lovgivning om nedsættelse af pensionsalderen har ramt en helt anden gruppe, nemlig de handicappede og andre på førtidspension, som med ét slag mister alle de særlige tillæg tidligere end ellers.

Socialministeren har tilkendegivet, at hun vil se på problemet. I bemærkningerne til lovfor-slag nr. L 175 står der blot: Det vil nærmere blive overvejet, hvorledes fremtidens førtidspensionister kan kompenseres. Hvis det er, hvad der er tilbage af løftet om en førtidspensionsreform, så er jeg meget spændt på, hvad der sker.

Og jeg vil i lighed med de andre ordførere, der har bedt meget om det, høre, om vi ikke snart kan få en køreplan for den førtidspensionsreform. Det er ikke nok at skrive, at man har en hensigt om, at der skal kigges på det. Det er ikke en betryggende formulering, og det giver slet ikke de handicappede garantier for noget som helst. Hvornår kommer regeringen med noget konkret? Det vil vi gerne vide.

Regeringen jasker en omfattende ændring af en grundlæggende reform igennem uden en ordentlig samfundsdebat. Det fortæller noget om, at især Socialdemokratiet har et problem med at stå ved sit ideologiske skift over for en befolkning, der ved sidste valg rent faktisk valgte solidariteten frem for liberalismen.

Formanden:

Fru Jette Gottlieb brugte i sin ordførelse udtrykket »skide svært«. Det betragter jeg som et ikkeparlamentarisk udtryk, og jeg må derfor påtale brugen af det.